

11 НЕДЕЛЯ СЛЕД ПЕТДЕСЕТНИЦА

ПРИТЧАТА ЗА ЛОШИЯ СЛУГА

Затова царството небесно прилича на цар, който поиска да си разчисти сметката със слугите си. Когато почна той да разчистя сметката, доведоха при него едного, който му дължеше десет хиляди таланта; а понеже той нямаше, с какво да заплати, господарят му заповяда да продадат него, и жена му, и децата му, и всичко, що имаше, и да заплати; тогава този слуга падна и, кланяйки му се, казва: господарю, имай търпение към мене, и всичко ще ти изплатя. А господарят на този слуга, като се смили, пусна го и му прости дълга. Слугата пък, като излезе, намери едното от другарите си, който му дължеше сто динария, и като го хвана, давеше го и му казваше: изплати ми, което ми дължиш; тогава другарят му падна пред нозете му, молеше го и думаше: имай търпение към мене, и всичко ще ти изплатя; но той не рачи, а отиде и го хвърли в тъмница, докле да изплати дълга. Другарите му, като видяха станалото, много се огорчиха и дойдоха, та разказаха на господаря си всичко, що се бе случило.

Това господарят му го повика и казва: рабе лукави, аз ти простих целия оня дълг, защото ми се примоли; не трябваше ли и ти да се смилиш над другаря си, както и аз се смилих над тебе?

И като се разгневи господарят му, предаде го на мъчителни, докле да му изплати целия дълг. Тъй и Моят Отец, Небесен, ще стори с вас, ако всеки от вас не прости от сърце на брата си прегрешенията му.

(Мат. 18:23-35)

В днешния евангелски откъс още веднъж се подчертава Божията благодетелност и нашата злопаметност. Бог винаги прощава. Хората обаче се затрудняват!

За нас, християните, връзката с Богочовека Иисус Христос е изкупителна. Понеже Христос освобождава човека от греха. Колкото и големи да са човешките грехове, колкото и много да са греховете, Иисус Христос прощава. Няма случай някой да прибегне към Неговата милост и да срещне осъждане и наказание от милостивия и човеколюбив Иисус Христос.

Нашата съвест ни води към Христовото човеколюбие. Контролира безумствата ни, удря ни, за да се събудим от летаргията на безразличието и да видим грешките си.

Винаги съществува този светъл лъч във вътрешния ни човек, който ни осведомява за доброто. Уверява ни за всяко нещо, което създава отношение на любов към ближния и почит към Бога. А когато това отношение отсъства, неговото място се заема от отричането на Бога и презирането на ближния.

Ние, християните, прибягваме към Иисус Христос, за да се просветява все повече нашата съвест. Така че да остане будна и да осветява тъмнината на злобата, отмъстителността и лъжата, които лесно завладяват ума ни, когато не внимаваме.

Днешният откъс отъждествява всички хора, защото в края на краищата всички имаме един

Господ. Бог е Творецът, Отецът, Господарят и Господ на всички хора. И Бог, както се разкри в лицето на Иисус Христос и Го познаваме ние, християните, е човеколюбив, състрадателен и неспирно прощаващ.

Евангелското четиво ни напомня голямата непоследователност, която често срещаме в човешката история: Бог прощава, докато хората обвиняват.

Ние имаме стремеж да си представяме Бог по наша мярка, изключителен изпълнител на нашия егоизъм. И искаме да прилича на нас, вместо ние да приличаме на Него. Би ни харесало да мрази онези, които ние мразим, и да наказва онези, които са ни навредили. Само нас да обича, само на нас да прощава, само на нас да помага. В погрешен Бог сме повярвали!

Нашият Бог обича, прощава и дава даровете Си на праведни и неправедни. И ние сме призвани да Му подражаваме и да следваме стъпките Му!

Да бъде, братя мои! Амин!

Апостол Папаконстантину,
Митрополит на Поляна и Кукуш
Как ще повярват, ако не чуят?